

SKULDEN ÄR INTE MIN

Femton unga kvinnor driver tillsammans bloggen Skulden är inte min. Femte Statsmakten har träffat två av grundarna som berättar om sitt feministiska engagemang, relationen till Värmland och om bloggen som nu blir bok.

text och foto: SARA FRÖHLING LIND OCH JOHANNA LINDBERG

V I MÖTER UPP Torun Carrfors och Maria Edvardsson vid Swedenborgsgatan för en kaffe bland hungriga lördagshoppare och högljudda barn. Vi kopplar snabbt bort omgivningen och försvinner in i en intressant diskussion om hur Skulden är inte min bildades.

– Är man feministiskt aktiv i en stad som Karlstad har man på något sätt koppling till varandra. Vi diskuterade olika projektidéer och landade i att vi ville skriva och skapa ett forum för att hylla feminismen. Ett forum där man inte behöver förklara varför eller bli ifrågasatta. Maria beskriver bloggen som en skuldfrö oas, och Torun menar att alla i gruppen får styrka av varandra:

– Man är alltid uppbackad av fjorton personer när man skriver, vilket gör att man känner sig trygg i att skriva personliga och självutlämnande texter.

Målet med Skulden är inte min, berättar de, är att placera skulden där den hör hemma. Att uppmuntra unga tjejer och kvinnor att lyfta bort den från sina egna axlar.

ÄVEN OM BLOGGEN varit tjejernas huvudsakliga forum utåt det senaste året har ursprungsidén med projektet, som startades i januari förra året, alltid varit att skriva en bok. På frågan om de hållit ett strikt arbetsschema redan

från början skrattar båda, varpå Torun konstaterar att de knappt hållit en enda deadline.

– Men det var ändå förvånansvärt lätt och roligt att genomföra. Fler personer borde skriva böcker!

DET FEMINISTISKA DRIVET

Även i det dagliga arbetet återspeglas Torun och Marias vilja att hjälpa andra. Maria är utbildad gymnasielärare och arbetar med att anpassa studier för elever med olika handikapp, medan Torun arbetar på en kvinnojours skyddade boende.

– Det vi möter i vårt arbete påverkar det vi skriver om i bloggen. Händelser vi dras in i eller människor vi möter kan ge uppslag till texter, säger Maria.

Torun arbetar med det hon menar är praktiskt feministiskt arbete.

– Ett feministiskt driv påverkar hela ens liv och det tar man med sig överallt oavsett om det är i arbetslivet, i ett projekt eller när man går på toaletten. Vi skriver utifrån oss själva, även om det inte alltid är självupplevda händelser. Man påverkas även själv när ens vän blir våldtagen.

Maria menar att det inte betyder att de utelämnar någon, utan snarare att de för

personliga samtal i ett slutet, men samtidigt väldigt öppet rum.

– Att vi är personliga i våra texter är ett sätt att visa för andra i samma situation att de inte är ensamma. Att vara personlig är också att vara politisk och något som kan skapa styrka hos andra tjejer.

NÄR MAN PRATAR OM RESPONS

– Vi har fått förvånansvärt mycket positiv respons, både från människor i vår närhet men också från bloggläsare, berättar Maria och får medhåll från Torun:

– Vi bestämde oss direkt för att vi är helt ointresserade av människor som vill klaga på oss. Syftet med denna blogg är att förstå och hylla feminism och gör man inte det behöver man inte ta del av den.

Torun fortsätter vidare berätta att folk tycker detta är ett viktigt projekt och spridningen i sociala medier har därför varit stor. I samma stund slås hon av en idé:

– Vi måste skaffa ett Instagram-konto också - så vi kan fota boken och visa!

TA ÖVER REGERINGEN

När vi glider in på framtidsplanerna och nästa steg för Skulden är inte min, är deras spontana svar att ta över regeringen.

– Eller så börjar vi med Karlstads kommunfullmäktige, säger Maria och vi brister alla ut i skratt.

– Vi kommer absolut att fortsätta blogga. Sen får man gärna göra en film om oss om man vill det, fortsätter Torun och man märker att bakom skämten finns ändå ett uns av allvar. Även om det inte blir film så är det viktigt för tjejerna att mer uppmärksamhet riktas mot feminism.

– Skulle vi få ett överskott från bokförsäljningen vore det fantastiskt att göra någonting för unga tjejer, säger Maria men förklarar att de fortfarande spanar efter nya idéer.

När vi avslutar med att fråga om de numer titulerar sig som författare svarar de snabbt nej.

– Bloggare möjligtvis, men framför allt - feminister. ■